

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. marts 2010
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2009-150-1419
Dok.: MCO40920

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 69 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. oktober 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Lars Barfoed

/

Jens Teilberg Søndergaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 69 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Idet at Rådet vedrørende Hold af Særlige Dyrs anbefalinger angående terrariestørrelser mv. ikke er lovpligtige, men udelukkende rådgivende retningslinjer, vil ministeren da medvirke til at skabe klare regler for hold af dyr hos dyrehandlere?”

Svar:

1. Justitsministeriet kan oplyse, at det følger af dyreværnslovens § 1, stk. 1, 1. pkt., at erhvervsmæssig handel med og opdræt af dyr kun må drives med tilladelse fra en fødevareregion.

Tilsynet med dyrehandler blev ved lov nr. 499 af 12. juni 2009 om ændring af dyreværnsloven pr. 1. januar 2010 overflyttet fra politiet til fødevareregionerne.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra samtlige politikredse. De fleste politikredse har oplyst, at der ikke ud fra en politimæssig synsvinkel ses at være behov for ændrede regler på området.

Enkelte politikredse har oplyst, at det af hensyn til en endnu mere effektiv og ensartet politikontrol kunne være ønskeligt, om arealkrav mv. ikke blot fremgår af vejledende retningslinjer.”

3. Der er fastsat nærmere krav til dyrehandlere i bekendtgørelse nr. 1022 af 12. december 2002 om erhvervsmæssig handel med dyr (dyrehandlere) med senere ændringer.

Bekendtgørelsen omfatter hold af dyr som led i erhvervsmæssig handel med dyr fra eller uden for fast forretningssted, der efter dyreværnslovens § 18, stk. 1, 1. pkt., kun må drives med fødevareregionens tilladelse.

Efter bekendtgørelsens § 3, kan tilladelse kun meddeles, hvis virksomheden opfylder kravene i bekendtgørelsens §§ 11-21 samt gør det antageligt, at kravene i §§ 7-10 og 22-24 vil blive opfyldt.

Det følger endvidere af bekendtgørelsens § 3, stk. 2, at fødevareregionen kan fastsætte vilkår for driften af virksomheden med henblik på at sikre

opfyldelse af bestemmelserne i bekendtgørelsen. Der kan f.eks. være tale om krav til størrelse, konstruktion og indretning af dyreanlæg i relation til de dyrearter, der holdes i virksomheden. Efter bestemmelsen kan fødevareregionen indhente en udtalelse fra Rådet vedrørende hold af særlige dyr, inden sådanne vilkår fastsættes. Det forudsættes, at fødevareregionen i almindelighed benytter sig af denne adgang til at indhente sagkyndig bistand i tilladelsessager, med mindre det på baggrund af udtalelser i tidligere tilsvarende sager må anses for uforholdsmæssigt.

For så vidt angår krav til indretningen og størrelsen af dyreanlæg indeholder bekendtgørelsen ikke specifikke krav herom for hver enkelt dyreart. Derimod fastsættes der i bekendtgørelsen mere generelle krav til indretningen og størrelsen af dyreanlæg.

Det fremgår for eksempel af bekendtgørelsens § 7, at virksomheden skal sikre dyrene forsvarlige forhold, således at dyrenes fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov tilgodeses.

Endvidere indeholder bekendtgørelsens §§ 14-21 en lang række krav til indretningen af dyreanlæg. Det følger således blandt andet af bekendtgørelsens § 14, at dyreanlæg i størrelse og indretning skal tilgodese dyrenes behov for bevægelse og naturlig udfoldelse. De øvrige krav omhandler blandt andet indretningen af udendørs dyreanlæg, krav til belysning, dyrenes adgang til foder og frisk vand og klimaet i dyreanlægget.

4. Det vil efter Justitsministeriets vurdering være yderst vanskeligt at fastsætte specifikke arealkrav mv. for alle dyrearter, der kan holdes i dyreanlæg. Justitsministeriet finder således, at krav af denne karakter må fastsættes i den enkelte sag ud fra en konkret vurdering af de foreliggende forhold.

På den baggrund og henset til, at fødevareregionerne kan anmode om særlig sagkyndig bistand fra Rådet vedrørende hold af særlige dyr, finder Justitsministeriet ikke umiddelbart anledning til at ændre de gældende regler.